

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: J. A. Rosell Pujol,
Subdirector: Joan Ramon Baiges,
Gerent d'AdP: Josep Segura.

Caps de Redacció: Roser Porta i Enric Guinart. **Política:** Enric Guinart i Jaume Ventura. **Societat:** Aina Mauri, Iago Andreu, Irene Casasayas i Pepa Gallago. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i Espectacles:** Roser Porta i Andrés Luengo. **Agenda i televisió:** Bàrbar Espora. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Maquetació:** Bel Rosell, Josep Capell (sistemes) i Xavier Fontar. **Fotomecànica:** Pako Tempardo. **Fotografia:** Tony Lara i Laura Justicia. **Edició:** Marcil Toyet i Lúcia Martínez. **ANDORRANA DE PUBLICACIONS:** **Director Comercial:** Adria Lledo. **Publicitat:** Pilar Tormenta i David Aunión, Anna Méndez. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA.

La finestra oberta

FRANCESC
RODRÍGUEZ

JLS

Davant de tanta mediocritat, com la que estem acostumats a haver de suportar dia si i altre també, sortosament hi ha persones que no et deixen indife-

rent. Les seves virtuts, els seus coneixements, la seva humanitat o els valors que defensen fan que restis mut i admiratiu. Voldries ser com elles, però veus que és impossible, perquè són úniques. Una d'aquestes persones és l'escriptor i economista **José Luis Sampedro**.

Ahir, amb motiu d'un homenatge ben merescut, vam tenir el plaer i l'honor de poder escoltar novament les seves paraules, sempre mesurades, sempre justes, però punyents i iròniques. En el seu parlament va fer un repàs lúcida i intens del món que ens envolta, de la seva història –de la seva vida, va precisar– recent, de les contradiccions que cada dia ens dominen.

Recordo perfectament les seves intervencions a la Universitat d'Estiu d'ara fa més de vint anys. El

temps ha passat i el seu discurs potser és una mica canviant quant a la forma, però es manté fermament quant al fons. No sap callar davant d'allò que l'amoïna, davant situacions que considera –amb raó– que són injustes. Lamenta la preponderància del pragmatisme, del fer, davant del conèixer i lamenta també que es practiqui una economia sense sentit de la mesura. El neoliberalisme li continua provocant una reacció gairebé visceral.

És difícil trobar avui algú que demani que s'actui prioritàriament

El temps ha passat, però el discurs de Sampedro es manté fermament quant al fons

NCE

amb sentit comú, que suggereixi que la globalització no sigui solament econòmica, sinó també cultural i social. Algú que continuï pensant que la persona ha de passar sempre en primer lloc. Algú que digui que la innovació és essencial, però només si està al servei de la persona. Algú que demana que no s'arribi a crear una malaltia per, així, poder utilitzar un medicament fruit del progrés científic o tecnològic.

El discurs de **Sampedro** és el discurs de la raó, de la mesura, del coneixement. Un discurs positiu que no ens pot deixar indiferents. Un exemple que els que hem tingut la gran sort de tractar-lo, mai podrem oblidar. ≡

Historiador.
redaccio@andorra.elperiodico.com